

Discurs 9a Graduació Estudiants Facultat de Medicina. Auditori 04.06.22

Benvolguts, , Sra. Cristina Sànchez, Secretària Gral. de la Udg, Sr. Joan San, degà Facultat de Medicina, Sra. Eva Palau, regidora de Salut de l'Ajuntament de Girona, Sr. Miquel Carreras, gerent de la regió sanitària de Girona, professors, professores, estudiants,

No soc entesa en Medicina, només com usuària, per tant m'haureu de perdonar la meva ignorància. La meva antecessora Rosa Núria Aleixandre, en qualitat de farmacèutica i doctora, tenia molt bons lligams amb aquesta facultat i una molt bona relació amb el degà Sr. Joan San, el qual és membre del Consell Social de la UdG, com a representant del PDI, dels personal docent i investigadors.

Explicaré una història.

El metge Agustí Riera Pau, pertanyent a una nissaga de metges gironins, fou alhora president de la Diputació de Girona quan la Mancomunitat de Catalunya, de 1914 fins 1924, sota el lideratge d'Enric Prat de la Riba. Entre les polítiques portades a terme per la Mancomunitat, destaca l'extensió de la incipient xarxa telefònica, la construcció de nombroses biblioteques i instituts, la preocupació per l'extensió del clavegueram als pobles, ja que es donaven molts casos de malalties infeccioses, com el tifus, i la construcció dels nous pavellons de l'hospital psiquiàtric de Salt . Aquell embrió d'autogovern es va preocupar per la salut, per la comunicació i per la cultura dels ciutadans.

Cent anys més tard, amb la pandèmia causada per la covid19, hem viscut les mateixes necessitats: una major higiene, més inversió en sanitat i recerca, més comunicació i més cultura. Han estat uns anys difícils, on el col·lectiu de metges ha estat a primera línia d'atenció al ciutadà i ha patit una sobrecàrrega que, encara ara, arrossega.

De no haver-se truncat la Mancomunitat amb la Dictadura de Primo de Rivera, ni la Ila República, amb la Dictadura de Franco, segurament aquest país hauria desenvolupat una millor política sanitària i hauria destinat més recursos a la salut. El segle XX es va malmetre i no ens podem permetre que

aquest segle XXI no focalitzi les seves prioritats en les necessitats de la gent. Aquest és un país que recapta poc, perquè produeix poc, però que malversa molt.

Amb la pandèmia, els metges heu estat molt demandats per donar informació. La població ha descobert que hi ha especialistes, equips de metges i de matemàtics dedicats a l'anàlisi de dades, tot un món de la medicina desconegut pel gran públic. La comunicació des dels hospitals de referència i del mateix Departament de Salut ha estat clau per alleugerir una població atemorida i esporuguida. Tot aquest esforç no ha de ser en va. El protagonisme que els metges heu tingut en aquest episodi no ha de quedar circumscrit a una aplicació d'una pàgina web.

Tot i que ja es publiquen els avenços, sobretot en aquelles malalties que afecten a una gran part de la població, com és el càncer, una major divulgació de la vostra feina revertirà en un major respecte pel vostre treball i en una més gran educació de la població. Heu passat sis anys formant-vos, amb el contacte amb pacients a l'Hospital Universitari Josep Trueta i sabeu molt bé, que no deixareu mai d'estudiar, d'aprendre, d'actualitzar els vostres coneixements.

He començat fent esment al metge Agustí Riera Pau. El varen matar al començament de la Guerra Civil, quan sortia de casa un pacient. Aleshores ja no era polític, simplement un metge rural amb molta anomenada. El seu record va passar a d'altres generacions i fa un temps, tant al barri del Pont Major de Girona com a Sarrià de Ter, se li va dedicar un carrer en el seu nom. En el nomenclàtor de qualsevol ciutat, hi ha pocs carrers dedicats a metges, això ja ens indica de quins valors te aquesta societat.

El fill d'Agustí Riera Pau, el Dr. Agustí Riera Trotcha es va dedicar a l'atenció primària i el seu net, Gabriel Riera Matute, ha estat metge reumatòleg atenent al CAP Güell. Els CAP es on es diagnostica primer, on primer van els pacients per demanar ajut.

Els metges sou el col·lectiu més ben valorat, per la vostra dedicació, pel vostre coneixement, per la vostra tendresa i atenció, pel vostre seguiment dels malalts fins que aquests troben un encertat diagnòstic i a ser possible una solució. Tots acumulem experiències personals i hem pogut constatar que el col·lectiu mèdic està format en la ciència i en l'humanisme.

Evidentment, els professors, professores, n'heu estat responsables de la seva formació i per tant us agraeixo tot l'esforç en transmetre els valors fonamentals de la societat.

Per acabar, vull fer el meu reconeixement pel degà Sr. Joan San, que deixarà el càrrec el curs proper. Sento no haver pogut compartir més estones, per aprendre i escoltar-lo, però espero poder continuar treballant per aquesta facultat, amb la mateixa intensitat que ho va fer la meva antecessora.

Moltes gràcies

Assumpció Vila